

аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» в частині вимог до проведення конкурсного відбору суб'єктів аудиторської діяльності для надання послуг з обов'язкового аудиту фінансової звітності. Адже функції з відбору має також і тендерний комітет, визначена інша процедура відбору та вимог до укладання договору з переможцем.

Підсумовуючи зазначене, можна стверджувати, що функція Органу управління зводиться лише до формального призначення суб'єкта аудиторської діяльності для надання послуг з обов'язкового аудиту фінансової звітності після проведення тендерним комітетом, аудиторським комітетом процедур з відбору.

В процесі дослідження питань, опрацьованих вченими, норм законодавства, враховуючи практичне їх застосування, ми дійшли думки про необхідність визначення поняття незалежності члена аудиторського комітету. Визначальним критерієм незалежності вбачаємо підтвердження інформації про те, що член аудиторського комітету не є штатним співробітником аудиторської фірми. Важливим доповненням до законодавства має бути критерій щодо професійної кваліфікації у сфері бухгалтерського обліку та аудиту виключно усіх членів аудиторського комітету.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність» від 16.07.1999 № 996: <https://zakon.rada.gov.ua>.
2. Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» від 21.12.2017 № 2258: <https://zakon.rada.gov.ua>.
3. Міжнародні стандарти фінансової звітності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://mof.gov.ua/uk/mizhnarodni-standarti-finansovoi-zvitnosti>.
4. International Financial Reporting Standards. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.iasplus.com/en/standards/ifrs>.
5. Закон України «Про публічні закупівлі» від 25.12.2015 № 922: <https://zakon.rada.gov.ua>.

УДК: 657.6:351.72

Духневич Ольга Володимирівна,
аспірантка ЛРІДУ НАДУ,
головний спеціаліст Головного управління
Національної поліції у Волинській області,
м. Луцьк, Україна

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ ЯК ІНСТРУМЕНТУ ЕФЕКТИВНОГО ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ

Питання організації дієвого державного фінансового контролю залишається актуальним для кожної країни. Україна не є виключенням в данному питанні. Контроль за управлінням державними фінансами є важливою складовою фінансового механізму держави. Особливої уваги дане питання потребує, з

огляду на швидкі зміни законодавчої бази та можливі ризики пов'язані із цими змінами.

Система державного внутрішнього фінансового контролю є предметом для обговорень та дискусій. Здебільшого дані обговорення стосуються не надто швидких реформ у галузі ДВФК.

У відповідності до Стратегії реформування управління державними фінансами на 2017-2020 р.р. Кабінетом міністрів визначено ряд проблем, у галузях управління державними фінансами. Окреслено мету та визначено завдання на шляху до її досягнення у кожному з напрямків що потребують реформування та удосконалення. Що до питання організації ДВФК в Україні, проблематику окреслено таким чином:

«Розвиток державного внутрішнього фінансового контролю в Україні ускладнюється через такі фактори:

- центральний підрозділ гармонізації не виконує необхідних координаційних функцій у сфері фінансового управління та контролю у державному секторі, що передбачені концепцією державного внутрішнього фінансового контролю;

- внутрішній аудит у бюджетних установах не повною мірою виконує свої функції як інструмент із налагодження керівником ефективної системи внутрішнього контролю, спрямованої на запобігання порушенням у бюджетному процесі, внаслідок недостатнього розуміння із сторони керівництва та неналежної професіоналізації внутрішніх аудиторів;

- керівники різних рівнів не повною мірою усвідомлюють свою відповідальність щодо забезпечення ефективного управління бюджетними коштами на всіх стадіях бюджетного процесу та не розуміють сутності державного внутрішнього фінансового контролю, зокрема внутрішнього контролю та внутрішнього аудиту» [2].

В системі координат державного внутрішнього фінансового контролю внутрішній аудит має визначені функції та законодавче підґрунтя. [1] Але, враховуючи в тому числі звіт Міністерства фінансів, щодо організації внутрішнього контролю у бюджетних установах, доводиться зауважити, що далеко не в усіх установах дані проекти є успішними.

Оцінкою організації внутрішнього контролю є результати діяльності підрозділів внутрішнього аудиту. Їх діяльність у першу чергу повинна бути спрямована на упередження неефективного використання бюджетних коштів. Ряд причин, що вказують на проблематику та недосконалість внутрішнього аудиту в системі ДВФК, а саме:

- надзвичайно важливим аспектом для виконання своїх завдань підрозділами внутрішнього аудиту повинно бути розуміння та володіння інформацією щодо стратегічних цілей установи;

- враховуючи той факт, що у переважній більшості випадків створення підрозділів аудиту є по суті реорганізацію «ревізійного» або «інспекторського» відділу, шляхом простої зміни назви. Ключовою умовою до розвитку внутрішнього аудиту – є розвиток, а також кваліфікований добір персоналу.

Тобто підготовка внутрішніх аудиторів, що до розуміння ними функцій, компетенцій, постановки цілей;

- залишається актуальним питання розвитку особистих компетенцій, кваліфікованого навчання аудиторів, у тому числі важливо приділити увагу таким напрямкам як: благонадійність, програмно-цільові методи формування бюджетної програми, стратегія та сфера боротьби з шахрайством у бюджетному процесі. Використання у своїй роботі міжнародних стандартів, та передових світових практик внутрішнього аудиту;

- наголошено на незалежності аудиторського дослідження;

- недостатньо уваги, також приділено постійному обміну інформацією на регулярній основі між бухгалтерськими відділами та внутрішнім аудитом, що не сприяє належному розвитку обох важливих функцій в органі управління.

Однією із проблем функціонування підрозділів внутрішнього аудиту є те що заходи внутрішнього аудиту є в більшості випадків аналітичними заходами первинної бухгалтерської документації на предмет отримання утсановою найнижчої ціни.

Мають принциповий вплив як на безпосередню ситуацію так і на довготривалий результат в майбутньому такі важливі аспекти, як стратегічне планування, програмно-цільвий метод при плануванні та здійсненні видатків з огляду на підвищення ефективності розподілу ресурсів на рівні формування державної політики. В умовах сталого розвитку даним підходам, що передбачають далекоглядність та розумне довготривале планування, мусить бути приділено особливо важливе значення також.

Впровадження в установах державного підпорядкування підрозділів внутрішнього аудиту є процесом надзвичайно важливим, але доводиться констатувати, що по факту він є достатньо не однозначним. Оскільки стратегія, планування, програмно-цільві методи та освіта підрозділів внутрішнього аудиту й надалі потребують значної уваги.

Таким чином, система державного внутрішнього контролю в Україні залишається перед такими викликами, що значно уповільнюють її ефективне функціонування. В той час коли значна частина розпорядників бюджетних коштів вже запровадили і успішно використовуює заходи з внутрішнього контролю, розвиток компетенцій внутрішніх аудиторів, як механізму контролю, потребує подальшої значної уваги. На нашу думку, керівники усіх рівнів у ввіреній їм установі, повинні приділяти більше уваги внутрішньому аудитові, як з точки зору розвитку компетенцій аудитора, так і більш активного залучення даного підрозділу установи до формування бюджетної програми та планування.

Список використаних джерел

1. Закон України про аудит фінансової звітності та аудиторська діяльність. Офіційний веб-сайт Верховної Ради України: URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2258-19#Text>.

2. Стратегія реформування управління державними фінансами на 2017-2020 р.р. Офіційний веб-сайт Верховної Ради України: URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/142-2017-%D1%80#Text>.